

عنوان مقاله:

مطالعه سفال شیاردار اشکانی سیستان

محل انتشار:

اولین همایش ملی باستان شناسی ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

رضا مهرآفرین - دانشیار گروه باستانشناسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

سیدرسول موسوی حاجی - دانشیار گروه باستانشناسی دانشگاه مازندران

محمدصادق روستایی - دانشجوی کارشناسی ارشد باستانشناسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

جواد علائی مقدم - عضو هیات علمی گروه باستانشناسی دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

سفال بعنوان مهمترین و فراوانترین داده فرهنگی در اکثر محوطه‌های باستانی از اهمیت بالایی در مطالعات باستانشناسی برخوردار است. به نحوی که بسیاری از دوره‌بندی‌های تاریخی صورت گرفته بر مبنای مطالعات نمونه‌های سفالی میباشد. از این رو شناخت سفال هر دوره و هر منطقه یکی از بنیادینترین مراحل مطالعات باستانشناسی است. مطالعه سفال دوره‌ی اشکانی با توجه به استفاده فراوان آن در این دوره، از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است و علاوه بر عامل فوق، گونه‌های متنوع محلی در این دوره بر اهمیت شناخت و مطالعه آن افزوده است. از گونه‌های شاخص محلی در دوره‌ی اشکانی می‌توان به سفال شیاردار سیستان اشاره نمود که از حیث فراوانی و کیفیت در جایگاه بالایی قرار دارد. این نوع سفال که دارای کیفیت مطلوب چه در مرحله ساخت و چه در مرحله پخت است یکی از سفالهای شاخص این دوره‌ی سیستان میباشد که کمتر در مورد آن به صورت مجزا و مستقل پژوهش شده است. با توجه به اهمیت سفال شیاردار سیستان در باستان شناسی منطقه و نقش آن در گاهنگاری دوره‌ی اشکانی، سعی گردیده است تا با مطالعه میدانی و کتابخانه‌ای روند شکلگیری، تغییر و تحول و تأثیر و تأثر آن در مناطق همجوار مورد بررسی قرار گیرد. مطالعات صورت گرفته نشان میدهد که سفال شیاردار سبک سیستانی از دوره‌ی هخامنشی آغاز و در دوره اشکانی با اشکال و رنگ متنوع به تکامل میرسد. دامنه نفوذ این نوع سفال تا مناطق دوردستی از ایران و خارج از ایران دیده میشود

کلمات کلیدی:

سیستان، دوره‌ی اشکانی، مطالعات باستانشناسی، سفال شیاردار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/370880>

